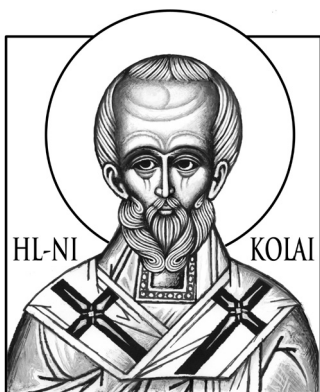

HELLIGE NIKOLAI MENIGHETS BLAD

8. JULI PILEGRIMSFERD TIL SELJA.

DEN ÅRLIGE FEIRINGEN
AV HL. SUNNIVA.

*Alle som ønsker å være med på
det må selv sørge for inkvartering
Selje Camping mob. 908 40 787
eller det lokale turistkontoret.*

*Det går buss til Nordfjordeid.
Deretter kan man sammen
ta buss eller maxitaxi videre,
eller båt fra Bergen.*

DET BESTE ER Å KOMME DAGEN
FØR (7.JULI) FOR VI PRØVER Å
ARRANGERE NOE PÅ KVELDEN,
OG LITURGIEN 8. JULI ER:
KL. 8:00 (I SELJE KIRKE),
DERETTER LITT FROKOST FØR VI
REISER MED BÅT UT TIL SELJA.

ALLE ER VELKOMNE
TIL Å VÆRE MED!

12. JULI: APOSTELDAGEN

LITURGI KL 10:00
DERETTER SAMVÆR.

*I år har vi besøk fra
Krusedol-klosteret i Serbia!*

ALLE ER VELKOMNE!

Nº 2
2015

HELLIGE NIKOLAI KIRKE I OSLO

Nå er kirken snart ferdig! Det blir den tredje kirken som vi har bygget. Den første var hl. Trifons kirke på klosteret i Hurdal (2010), deretter bygget vi Hl. Elisabeth's kirke i Sandnes (2015) og nå altså hl. Nikolai kirke i Oslo. Tidligere har vi bygget hl. Serafim av Sarovs kapell på klosteret i Hurdal, og samme sted holder vi på å bygge et kapell til ære for Den allhellige Gudføderneske Maria. Videre er hl. Georgs kapell i Neiden (1565) i vår forvaltning. Det vil si at alle ortodokse kirkebygninger i landet som opprinnelig er BYGGET som ortodokse gudshus er innen Den Ortodokse Kirke i Norge!

*Hellige Nikolai kirke Tvetenveien 13, 0661 Oslo ♦ facebook: <https://www.facebook.com/groups/HelligeNikolai/>
<http://www.ortodoks.com> ♦ postgironr.: 0532 1267426 ♦ IBAN: NO91 bankkontonr.: 2050.03.19357 SWIFT: DNBANOKK
 Forstander: Arkimandritt Johannes ♦ mob.: 472 71 396 ♦ e-post-adresse: fader.johannes@ortodoks.org*

ADRESSER & TELEFONNUMMER

hierodiakon: fader Serafim, mob. 934 39 016

kor/ kantor: Foreløpig ledig

Menighetsråd: f. Johannes (formann), f. Serafim, Igor Rybak, Toska Struksnes, Torstein Theodor Tollefsen, Thor Stange, Thomas Såheim.

Revisjonskommisjonen: Inger-Johanne Nilssen, Radinka Nikolovska og Zaid Kaleab. Medlemsavgift (frivillig): kr.500,-

Hellige Trifon Skita; mob.: 472 71 396

Hl. Trifon forlag og Tidsskriftene «Tabor» og «Ortodoks Røst», www.ortodoks.org
www.klosterprodukter.com
facebook.com/trifonkloster

KIRKEFORENINGER OG MENIGHETER:

*St. Georg i Neiden

St. Georgs ortodokse kapell i Neiden

starost: Oiva Jarva

*Maria Bebudelse i Bergen

Gudstjenestested:

St. Sunniva på Florida.

Starost: Sturla Olsen, tlf.: 56 33 09 05

Leser: Ronald Eugene Worley

konto: 5233.05.01006

hjemmeside: www.ortodoksibergen.no

*Kristi Forklarelse i Rogaland

Starost: Ionel Nicu Radu ,
ionel_radu@ortodoksstavanger.no
/ konto: 3265.11.10407

Hl. Martyr Elisabets kapell

hjemmeside: <http://ortodoksstavanger.no/>

*Kristi Frembærelse i Tempelet i Bodø

Lonni Lepp, e-post: lonnilep@online.no

Martinus Hauglid:

e-post: martinus.hauglid@gmail.com

*Johnsegarden i Sogn og Fjordane

Inger Johanne Enger, 6977 Bygstad

Leser: Asbjørn Olav Flåm, tlf. 57 71 69 00

e-post: kboklade@online.no

Hl. apost. Johannes Teologens kapell

Gravplass: Helgøya kirkegård

Det Ortodokse Kirkeakademiet i Oslo:

fader Johannes mob.: 472 71 396

NKR representant: Torstein T Tollefsen

NTSF representant: f. Johannes

Forum for Ortodoks Kirkesang:

«De myrrabærende kvinners» forening:

Kontakt: Janette Khoury

kontonr.: 2050 29 66945

Ikonmaler: Ove N Svele, tlf. 22 63 06 09

e-post: og-svele@online.no

Nikolaifondet: gironr. 0540 0752704

*Hl. Nikolai-kapellet på Majorstuen:

Kontakt: f. Johannes

Menighetsbladet: Redaktør f. Johannes

Teknisk/lay-out medarbeider: Ove N. Svele

GUDSTJENESTER

✠

I BYGGETIDEN FOR DEN NYE KIRKEN PÅ TEISEN

FORRETTER VI NÅ GUDSTJENESTENE I GAMLEKIRKEN

St. Nikolai-kapellet på Majorstua, krypten i Majorstua kirke, Kirkeveien 84

✠

DEN GUDDOMMELIGE LITURGI ▶ søndager kl.11:00

i sommerferien og andre ukedager kl.10:00 (andre gudstjenester se i listen)

Liturgi på norsk 1. og 3. sønd. i mnd. / kirkeslavisk og norsk 2. og 4. sønd. i mnd.

sivil dato	ukedag & klokkeslett	Gudstjenestene er åpne for alle, men kun ortodokse troende kan ta del i Nattverden. Husk fasten og forberedelsesbønnene! Skal du ta del i Nattverden, må du komme i god tid til kirken.
24. mai	sønd. kl. 11:00	Liturgi.
31. mai	sønd. kl. 11:00	Liturgi. PINSE. TREENIGHETSDAGEN Knelebønnene. Пятдесятница
7. juni	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Alle hellige. Всех святых.
14. juni	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Hl. Justin Popovic av Celje(Serbia)
21. juni	sønd. kl. 11:00	Liturgi . Martyrene under tyrkeråket.
28. juni	sønd. kl. 10:00	(sommertid!). Liturgi. Hl. kong Lazar av Sebia (Kosovosletten 1389)
5. juli	sønd. kl. 10:00	Liturgi. Alban, protomartyr av Britannia (305)
8. juli	onsd. kl. 08:00	hl. Sunniva av Selja (900-t). Pilegrimsferd til Selja. Поломничество в Селья.
12. juli	sønd. kl. 10:00	Liturgi DE HELLIGE APOSTLENE PETER OG PAULUS. PÅ KLOSTERET I HURDAL! Св. ап. Петра и Павла, в монастыре в Хурдале.
19. juli	sønd. kl. 10:00	Liturgi. Hl. Sisoës av Egypt.
26. juli	sønd. kl. 10:00	Liturgi.
29. juli	onsd. kl. 10:00	Liturgi. Olsok. Hl. OLAV HARALDSSON. Stiklestad!
1. aug.	lörd. kl. 10:00	Liturgi. Hl. SERAFIM AV SAROV. PÅ KLOSTERET I HURDAL! Преп. Серафим Саровский в мон. в Хурдале
2. aug.	sønd. kl. 10:00	Liturgi. Prof. Elias. De nye martyrene i Paris.
9. aug.	sønd. kl. 10:00	Liturgi. Hl. Panteleimon helbrederen.
16. aug.	sønd. kl. 10:00	Liturgi. Hl. Salome myrrabærersken.
19. aug.	onsd. kl. 10:00	Liturgi. KRISTI FORKLARELSE PÅ TABOR. Преображение Господне.
22. aug.	sønd. kl. –	22./23. Neiden-Sevetti. Нейден и Финляндия
28. aug.	fred. kl. 10:00	Liturgi. GUDS MODERS HENSOVNELSE (Uspenie) Успение пресвя. Богородицы
30. aug.	sønd. kl. 11:00	(vanlig tid igjen!). Liturgi
6. sept.	sønd. kl. 11:00	Liturgi.
13. sept.	sønd. kl. 11:00	Guds Moders belte i Blacherna (Konstantinopel). Ny-martyrene i Jasenovac.
20. sept.	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Sønd før JOMFRU MARIAS FØDSEL. Рожд. Пресвя. Богородицы.
27. sept.	sønd. kl. 11:00	Liturgi. DET HELLIGE KORSETS OPPHØYELSE. Воздвижение чест. Креста Г.

EN ORTODOKS KRISTEN kan ta del i nattverden kun i en ortodoks kirke, og bør faste på onsdag og fredag, be sine bønner morgen og kveld fra bønnboken, tenne oljelampe eller vokslys og røkelse (på søndager og helligdager) foran ikonene, lese dagens tekst fra Bibelen og ta del i kirkens gudstjenester så ofte som mulig.

Воскресенье — это день Господень, приходите в церковь!
SØNDAG ER HERRENS DAG, GÅ I KIRKEN!

BØKER OG HEFTER TIL SALGS I KIRKEN:

- *Tito Colliander: Gresk-ortodoks tro og livssyn; 54 sider, kr.50,-
- *Erkebiskop Paavali: Vår tro; 88 sider, kr.150,-
- *Hl. Serafim av Sarov; 108 sider, kr.150,-
- *Epifanij den vise: Hl.Sergej från Radonesh 48 sider, illustrert. kr.50,-
- *Stavropoulos: Detakere i guddommelig natur / Ortodoks lære om frelsen; 88 sider, kr.130,-
- *Ortodokse Røster i Nord I – en antologi ved f.Johannes red.); 155 sider, ill. kr.220,-
- *Den ortodokse kirkes guddommelige liturgier Faste og variable tekster til de tre liturgier; 208 s., innb. ill.; kr.298,-
- *Roma og Konstantinopel. En økumenisk konfrontasjon; 40 sider, kr.50,-
- *Ortodokse Røster i Nord II – en antologi ved f.Johannes red.); 111 sider, ill. kr.150,-
- *En munk fra Østkirken: Om Liturgien. kr.50,-
- *Filokalia v/ f.Johannes; 189 sider, kr.200,-
- *Tjetverikov: Optina-klosteret. kr.170,-
- *Ortodoks bønnebok f.Johannes (overs. ect.); 192 sider, kr.248,-
- *Hl. Trifon av Petsjenga; 104 sider, ill. kr.150,-
- *Gudstjenester, sakramenter og skikker i Den ortodokse kirke, 32 sider, kr. 40,-

En munk fra Østkirken:

HELLIGÅNDEN TALER IKKE AV SEG SELV

Helligånden daler ned over Jesus i skikkelse av en due (Matt 3:16). Slik vises to av Åndens forbindelse med Jesus: Han stiger ned som Guds gave til Jesus – og Han kunngjør Ham for menneskene, utpeker Ham for dem. Ånden stiger ned, bøyer seg ned – er en gave, men samtidig er Han en stolt presentasjon av den høyt elskede Sønn.

Jesus beskriver Åndens oppgave slik: ”Han taler ikke av seg selv, men sier det Han hører... Han tar av det som er mitt og forkynner det for dere” (Joh 16:13-15).

Jesus er Ordet. Hvert Guds ord vi hører, har sitt utspring i Ham, i Ordet. Faderen skaper tankene, og Hans tanker uttrykkes og forkynnes gjennom Ordet. Og Ånden? Han er Guds åndepust som bærer ordene ut. Han er stemmen som overbringer ordet. Han er ildtungen. Men Hans tonefall varierer. Helligånden tilpasser, understreker og nyanserer det guddommelige ord alt etter behovet hos den som hører det. Han skaper egnede situasjoner til tekstene. Han tolker ordet ved å gi det den eller den tone, ved å omgi det med den eller den atmosfæren. Slik gjør Han, Den Hellige Ånd, Ordet spesielt til vårt Ord, bestemt for den enkelte av oss. Han er den største kunstner og forstår å gjengi det samme uttrykket i en uendelighet av variasjoner. Helt som de forskjellige orkestermedlemmene under fremføringen av et musikkverk gir de samme tonene sterkere eller svakere nyanser. Eller som tegnene som i de semittiske språkene erstatter vokalerne, tilføyer

ordrøttene – som alene er sammensatt av konsonanter – en mangfoldighet av avskygninger.

I hvert enkelt tilfelle tar Ånden av det som tilhører Jesus og forkynner det for oss. Han sier ikke noe som, kommer fra Ham alene.

Og dog, legger ikke Den hellige skrift Ånden visse ord? Sant nok. Men hvis det, som f.eks. i Apostlenes Gjerninger, hender at Helligånden gir en profet eller en apostel en bestemt befaling, så betyr det bare at alt som står i forbindelse med vilje og handlekraft, er noe som ”tilskrives” Helligånden. Hans befaling er alltid knappe. Det Logos taler til forstanden, omformer Ånden til en viljesytring, til handling. Han verken utvikler eller forklarer. Han sammenfatter og gjentar det Han hører av Sønnen, og understøtter det, som oftest uten ord. Åndens språk er selve den glød Han vekker.

”Jeg har ennå mye å si dere, men dere kan ennå ikke bære det. Når Sannhetens Ånd kommer...” (Joh.16:12-13). Dette sa Jesus til apostlene, men Han sier det også til oss. Apostlene var ikke i stand til å motta alt det Kristus hadde å si fordi Helligånden ennå ikke var gitt dem. Nå da Ånden er skjenket oss, kan det være mange vanskeligheter som hindrer oss i å høre Jesu ord: Vår likegyldighet, vår uoppmerksomhet, vår lunkenhet. Men Han som taler og Hans vidunderlige fortolker, forblir innenfor vår rekkevidde, parat til å bli hørt av oss. Hvert sekund taler ånden

fortsetter neste side ➤

Å BLI OG FORBLI EN ORTODOKS KRISTEN

av f. Andrew Philips

Introduksjon: Av og til hører vi folk snakke om hvordan de ble medlemmer av Den ortodokse kirke. Selv om hver historie er interessant og kanskje til og med uvanlig, tror jeg historiene om hvordan mennesker forble trofaste ortodokse kristne, til tross for fristelse, er mer hjelpsomme.

Jeg har derfor ikke kalt denne talen, «Om å bli medlem av Den ortodokse kirke» men, «Om å

bli og forbli en ortodoks kristen.» For å bli medlem av Den ortodokse kirke, som handler om eksterne forandringer, er ikke det samme som å bli en ortodoks kristen, som handler om interne forandringer. Og å forbli en ortodoks kristen er enda mer viktig, og derfor har jeg her brukt tre ganger så mye tid på det enn på å bli en ortodoks kristen.

OM Å BLI ORTODOKS

KONVERSJON OG INTEGRERING

La oss definere våre ord her ved å si noe om dem. Først har vi det ubrukelige uttrykket «født ortodoks.» Dette finnes ikke. Ingen «fødes ortodoks», vi er alle født som hedninger. Det er derfor vi først har eksorsisme og så dåp. Mer akseptable er uttrykkene, «født i en ortodoks familie» og «vugge-ortodoks.» Det er interessant at folk som nedlatende bruker uttrykk som «født ortodoks» kaller konvertitters barn for 'konvertitter'. Men etter deres eget uriktige språk, er 'konvertitters' barn «født ortodoks!»

Så har vi ordet «konvertitt.» Når folk sier de er konvertitter, spør jeg dem først: «Konvertitter til hva da?» Til greske eventyr? Til russisk mat? Til fariseisme? Til nostalgi for gammeldags anglikanisme eller katolisisme? Til en synkretisk intellektuell hobby?

Det er sant at vi på én måte alle er konvertitter fordi vi stadig må konverteres til Kristus. Dette er det vi ser i Salme 50 [51 i norske bibler]. Profeten David var også konvertert, «født på ny», etter sin store synd. Dessverre brukes generelt ikke ordet konvertitt i en åndelig forstand, men i en sekulær en.

Jeg håper at når folk kaller seg selv for 'konvertitter', betyr dette at de er konvertert til kristendommen (som er det riktige ordet for ortodoksi). Jeg håper også at når de sier at de er konvertitter, betyr dette at de ble mottatt i Kirken veldig nylig. Dessverre må jeg innrømme at dette ikke alltid er tilfellet. Over årene har jeg møtt mennesker som ble medlemmer i Den ortodokse kirke ti, tjue, tretti år siden eller lengre, og som fortsatt er «konvertitter» og til og med kaller seg selv «konvertitter». Og dette gjelder til og med noen prester, for tidlig ordinert.

fortsetter neste side ►

► forts. fra side 3 (Helligånden Taler...)

Jesu ord til oss, snart med en orkans styrke, snart med vindens sarte visking, snart som en mumlende kilde. Vi "bedrøver" Ånden ved ikke å ville lytte til Ham (Ef 4:30) eller hvis vi overdøyer Ham og trenger Ham tilbake. I vår oppblåsthet blir vi uimottakelige for denne gåtefulle ømheten, denne skånsomme vedholdenheten og forstår ikke å oppfatte suset av duens vinger. Det er Helligåndens evige lidelse. Den gjennomstukne due...

Ånden vil meddele oss ordet, men trer selv tilbake for ordet. Og hvis

vi prøver å nå Ånden uavhengig av ordet – Ånden uten Jesus, duen uten lammet – da forsvinner Han på en eller annen måte. Helligånden lar seg bare fornemme i forbindelse med Jesus.

Ånden er i den grad så nær oss at Han så å si gjør seg til vårt åndelige livs "jeg". Han taler i vårt navn. Det er Han som i oss roper "Abba, fader" (Rom 8:15). Ånden stiller Jesus foran oss og forener oss med Frelseren. Sagt med alle nødvendige forbehold og reservasjoner ser det ut til at Sønnen, i hvem vi blir Fa-

derens adoptivbarn, er vårt sjelslivs "objekt", mens Helligånden er dets "subjekt" For Ånden identifiserer seg med det dypeste i oss og driver oss til å hige mot Jesus.

Vi må gjøre oss til ett med denne Helligåndens gave, som Faderen i duens skikkelse sendte ned over sin enbårne Sønn. Vi må støtte oss til Sønnen, klynge oss til Ham, og i Ham, ved Ånden, finne Faderen. Vi må gjøre oss til ett med den kraft som driver Jesus mot Faderen. Så langt en slik enhet forunnnes en skapning da. ■

Dette fatter jeg ikke, fordi det betyr at selv etter mange år som nominale medlemmer av Den ortodokse kirke, har de enda ikke blitt ortodokse kristne, ikke enda integrert seg i Kirken, ikke enda vokst inn i ortodoksien på en naturlig måte, ikke enda begynt å leve et ortodokst liv, ikke enda opplevd en instinktiv 'feel' for ortodoksien, noe som betyr at ortodoksien er deres ene åndelige hjem, og at de har det i sitt blod og sine bein, at de puster ortodoksien, fordi deres sjeler er ortodokse. De lider av en åndelig sykdom som heter «konvertitis». De har forblitt neofytter. De har kun oppnådd det djevelen ville de skulle oppnå – å være ufullkomne. Det er derfor russere tuller med det russiske ordet «konvert», som betyr konvolutt, og helt riktig sier om noen konvertitter: «Problemet med «konverten» er at den ofte er tom eller at limet går opp.»

Konvertitis kan ha mange årsaker. Det kan være at folk ble medlemmer av Den ortodokse kirke, men så ikke hadde noen menighet i nærheten, eller ikke med gudstjenester på et språk de forsto. For eksempel, jeg har møtt folk som har vært ortodokse i førti år og som aldri har vært på en påskegudstjeneste på sitt eget språk! Jeg har møtt folk som har vært ortodokse i fem år og har aldri vært på en påskegudstjeneste i det heletatt, fordi deres lokale ortodokse menighet kun har ti Liturgier i året på lørdag morgen! Jeg har møtt folk som har vært ortodokse i seksti år og aldri vært på en vesper eller vigilje! Med andre ord har slike folk aldri hatt en mulighet til å lære og integrere seg. Men det er dessverre også andre grunner til at folk ikke integrerer seg til Kirkens liv.

GRUNN TIL KONVERSJON

Prester burde egentlig bare motta folk i Den ortodokse kirke for positive grunner. Men virkeligheten er at mange ønsker å bli medlemmer av Den ortodokse kirke for negative grunner, for eksempel, ut av forakt for et annet kirkesamfunn eller prest. Dette er psykologi, ikke teologi, og heller ikke en sunn eller kristen psykologi.

Jeg husker Biskop Kallistos fortalte meg hvordan en gruppe konvertitter hadde på 1970-tallet spurt ham om å skrive en bok om alle Den anglikanske kirkes heresier. Disse konvertittene, og konvertitter var de, var så klart alle tidligere anglikanere. De hadde ikke forstått at deres motivasjon kom fra deres personlige psykologiske problem... Som riktig var, nektet Biskop Kallistos å skrive noe negativt. Uansett hadde ingen ortodokse kjøpt boken fordi den kunne aldri ha vært til interesse for noen andre enn ex-anglikanske neofytter.

En prest kan ofte lett finne ut hvem som har negative motivasjoner for å bli medlemmer av Den ortodokse kirke ved å vente og se om disse menneskene kommer til gudstjenestene. Disse superivrige menneskene som elsker å lese om troen eller snakke om troen på chatlinjer eller andre steder, er de samme menneskene som ikke er til stede under gudstjenestene. Deres iver er kun i tankene eller følelsene, ikke i deres hjerte eller sjeler, og derfor ikke i deres liv og praksis.

Så har du dem som fant Kirken på ferie. Jeg kaller disse «ferieortodokse». De er ofte ikke tiltrukket Kristus, men en fremmed og eksotisk

kultur – jo mer eksotisk jo bedre. I sine veldige vanlige liv, gir Den ortodokse kirke dem noe å drømme om – vanligvis deres neste ferie til Kreta eller hva det nå skulle være. Igjen kan presten lett finne ut om de virkelig er interesserte ved å se om de kommer til gudstjenestene. Generelt gjør de ikke det, fordi de ikke er på ferie! Dessverre har noen slike blitt tatt opp i Kirken av uaktsomme prester på feriestedene deres, om det er Romania, Russland, Hellas, Kypros, Athosfjellet eller noe annet sted. Uten å vite noe om den ortodokse tro, dukker de opp på kirke-trappen, og du må da forklare til dem at, selv om de er medlemmer av Den ortodokse kirke, så har de ikke virkelig blitt ortodokse. Uansett vil slike ofte ringe deg uten å noen gang komme til en gudstjeneste, fordi de faller bort før de har tatt seg tid til å komme til kirken.

Så har du dem som kommer med sin egen agenda, vanligvis «altvitende», som har lest hver bok under himmelen, men fortsatt ikke kan bokstaven A i det kristne alfabetet. Og de kommer med forlangelser de ønsker å påtrengte! «Ja, jeg vil bli tatt opp i Den ortodokse kirke, men kun på den betingelse at den reformeres og moderniseres!» «Ja, det er bra, men jeg vil legge til noen vestlige hymner før kanonen!», eller «Jeg vil kun bli medlem av Den ortodokse kirke når den feirer Påske på samme dag som min tante Susanne som er metodist!», eller «Alt er perfekt bortsett fra at dere bruker for mange lys. Ta vekk noen vokslys, så blir jeg medlem i Den ortodokse kirke.» «Jeg vil kun bli ortodoks hvis dere har et ikon av Hl. Frans av Assisi!» «Jeg vil bli medlem av Den

fortsetter neste side ►

ortodokse kirke på den betingelse at alle stemmer på Arbeiderpartiet og ferierer i Toscana!» Disse er kanskje ekstreme eksempler, men allikevel virkelige eksempler. De er alle eksempler på mangel på ydmykhet. Ingen prest burde ta slike folk opp i Kirken av den enkle grunn at de ikke elsker og godtar Kirken og hennes Hersker, Kristus.

Det er kun ett kriterium for å bli tatt opp i Den ortodokse kirke og det er fordi du er overbevist om at det gjelder din personlig frelse, din åndelige overlevelse, fordi det er Guds vilje for deg, fordi du vet at dette er ditt åndelige hjem og at du aldri kan være noe annet, uansett hva det koster.

OM Å FORBLI ORTODOKS TILKNYTNING TIL DET UTVENDIGE

En kort stund siden ble jeg fortalt av en prest som har motatt mange folk inn i Kirken over de siste tjue årene at listen med dem som senere forlot Kirken er mye lengre enn den med dem som holdt ut. Den presten er ganske forsiktig med å motta folk, men jeg kjenner til to andre menigheter der listen med dem som har forlatt Kirken er minst tjue ganger lengre enn listen med utholderne. I de to tilfellene må jeg innrømme at det er menighetene selv som har skylden. Kom én gang så blir du automatisk tatt opp uten katekese innen to uker.

Men hvorfor slutter folk å praktisere en tro de selv har valgt å bli en del av av deres egen vilje? Hvis vi ser på dette spørsmålet lærer vi kanskje noe som vil bli til hjelp for oss og som kan hjelpe oss å forbli trofaste ortodokse kristne.

Først og fremst må vi passe på oss selv. Hva er det vi egentlig er tilknyttet i Kirken? Det er folk som sier: «Det var så skjønt i kirken i dag! Sangen var så vakker, røkelsen luktet så godt!» Ord som dette får meg til å tvile på at denne personen vil komme igjen. Slike mennesker ser ut til å ha en ild i seg som flammer opp i et utbrudd av entusiasme og iver. Men lik alle bål som flammer opp, brenner de opp og etterlater bare kald aske. Denne tilknytningen til sekundære utvendige ting og exotica er farlig, fordi vi ikke ser skogen for bare trær.

Tilknytningen til det utvendige kan inkludere fremmede klær, språk, mat og folkesagn. Jeg husker en russisk kirke i Belgia der du med en gang visste hvem konvertittene var; mennene hadde russiske bondeskjegg fra 1900-tallet og kvinnene gikk i lange kjedelige skjørt og så ut som de hadde bordduker på hodet. Du så hvem russerne var fordi de gikk i vanlige klær. I en gresk kirke her var det to prester, en greker og en konvertitt. Du så med en gang hvem konvertitten var fordi han gikk i en enorm, videmet kappe og en stor pipehatt på hodet. Grekeren gikk bare i underkjortel.

In annen russisk kirke, snakket russerne alltid om sang, Jul og Påske, mens konvertittene (og det var det de var) snakket om «chanting» og «Kristi fødsel» og «Paska». En ekte russer, født i Sovjetunionen, fortalte meg ganske stygt hvordan han likte konvertitten i menigheten fordi «han får meg til å le med alle folkesagnene sine.» Feilrettet iver er alltid latterlig. Iver må brukes riktig for å bli noe positivt.

Jeg har en gresk-kypriotisk venn, født og oppvokst i London, som fortalte meg at livretten hans er «steak og kidney pie», og at det var det første han åt etter påskefasten var ferdig. Jeg spurte om han noen gang spiste på greske restauranter: «Å nei, det er bare for engelskmenn.» Han fortalte meg også at det under gresk-kypriotiske bryllup i London er vanlig å feste pengesedler på klærne til brudeparet som en form for bryllupsgave. Når han for første gang så et bryllup på Kypros når han var 25 år gammel, gjorde de ikke det. Hvorfor? Fordi de sluttet med det på slutten av 60-tallet, og så ned på det som en primitiv bondetradisjon. Med andre ord sluttet de med det etter de fleste gresk-kyprioter hadde emigrert til London, men de i London hadde beholdt den gamle 50-tallstradisjonen. Og så vil konvertittene etterlikne denne døde skikken.

På samme punkt, traff jeg nylig en annen konvertitt som nettopp hadde kommet tilbake fra ferie i Hellas og snakket om det med stor iver som et «hellig land» med «hellig folk», fordi «ortodokse folk er hellig.» Vel, jeg kan bare gjette at han tilbrakte hele tiden i utmerkede kloster – ikke alle kloster er utmerkede, forresten. Jeg anbefaler at slike folk går og besøker greske fengsler. De er fulle av ortodokse – ortodokse tyver, mordere, voldtektsmenn, halliker, røvere. Uansett hva det er, er det alle ortodokse! Ser du, menneskenaturen er den samme verden rundt.

Det jeg prøver å si er at hvis vi knytter oss til det utvendige, må vi først spørre oss selv: Hva slags eksterne ting knytter vi oss til? Hvis vi ikke

fortsetter neste side ►

bruker dømmekraften, kan vi virkelig se teite ut. Det utvendige er bare naturlig når det speiler det innvendige. Hvis vi har ortodoks kristendom inni oss, vil vår ytre være den samme som hver ortodoks kristen. Vi burde så klart prøve å besøke andre ortodokse menigheter og land der det er mange ortodokse kirker, så vi observere og føle oss frem til noe autentisk. Det verste er små lukkede konvertittmenigheter som aldri ser noe annet. De kan ende opp med en praksis som ikke finnes noe annet sted på jord, og allikevel tror de de er «mer ortodoks» enn alle andre! Ydmykhet er igjen løsningen til denne sykdommen og ydmykhet starter med virkelighet, ikke fantasi. Ingen åndelighet ble noen gang bygd på fantasien. Uten edru ydmykhet er det alltid villfarelse, som følges av skuffelse og depresjon. Dette er den åndelige loven.

Å se virkeligheten i ortodokse kirker er en vidunderlig kur for fantasienes sykdom. Husk at noen ortodokse kirker er statskirker, og mange andre har statskirkementaliteter. Det er oppvekkende å møte flere diakoner, prester og biskoper som skryter av hvor mye de «tjener», at de «er ferdige på jobben» kl. 17 og på mandager og tirsdager, og at de ikke har mulighet til å gjøre en begravelse da, og at å være prest er en mye bedre jobb enn den de ellers hadde hatt, siden de ikke var noe særlig skarpe på skolen og alternativet var fabrikkarbeid. Men dette er virkeligheten. Kontakt med denne virkeligheten kan være veldig nyttig i å forebygge feilrettet iver, konvertittghettoer, og det jeg kaller «drivhuseffekten». Det får føttene tilbake på jorden, og husk at det er der de burde være, fordi vår religion

er Inkarnasjonens religion. Det andre tror og gjør har ikke noe å gjøre med oss, vårt arbeid er våre egne sjelers frelse.

En av hovedgrunnene til at noen konvertitter ikke slutter å være konvertitter og derfor ikke blir ortodokse er at de ikke er i arbeid. Å måtte tjene ditt daglige brød, å være med andre mennesker, er en utmerket måte for folk å begynne å leve (i stedet for bare å tenke på) sin tro. Dette kan unngå det som kalles fristelser fra høyre og venstre. Fristelser fra venstre er likegyldighet, svakhet, kompromiss, latskap. Fristelser fra høyre er fordømmelse av andre, fari-seerens selvopptatte iver, «iver uten visdom.» Disse fristelsene er like farlige og må motstås i lik grad. Begge sløser enormt mye tid og energi på sidespill som diskusjoner om uviktige ting som økumenisme, istedenfor bønn. Å være en del av samfunnet er måte vi lærer oss selv å kjenne, å se våre svakheter og unngå å bli dratt bort av teoretiske problemer.

OVERFLADISK INTERESSE

Noen folk er så selvgoode og selvopptatte! Først vil de fortelle deg – hvis du lar dem – hver detalj om deres livshistorie og deretter alle de siste ryktene om Prest X, Biskop Y, og jurisdiksjon Z. Selv om de ikke kan barnetroens ABC. Men saken er at kristendommen, og det er det vi handler om, ikke har noe med dette å gjøre. Hvis du ikke har bakkekontakt, vil du aldri lære om virkelige ting. Kirkelivet handler ikke om noe av det tullet. Det er ikke noe mer kjedelig enn å diskutere personlighetene og aktivitetene til forskjellige prester eller lekfolk, bortsett fra synd så klart, siden synd

alltid er kjedelig. Bare spør noen som hører skriftemål.

Kirkelivet handler om: Hvem vil lære å synge? Hvem vil være til stede ved alle gudstjenestene? Hvem vil holde alle kirkefastene? Hvem vil be morgen og aftenbønn hver dag? Hvem vil forberede seg ordentlig til skriftemålet og Nattverden? Hvem vil lese de daglige lesningene fra Evangeliet og Epistlene?

Og faktisk, hvis du vil ha sannheten, som vil sjokkere noen konvertitter:

Kirkelivet handler også om: Hvem skal betale regningene?

Ja, kirkelivet handler om engasjement, det eneste som så ofte mangler i dagens lunkne, likegyldige britiske kultur. Å være en kristen – og jeg minner dere igjen på at det er det ordet «ortodoks» betyr – er veldig vanskelig. Å være kristen handler om å elske Gud og sin neste. Hvis vi ikke en gang er villige til å prøve å gjøre dette, er det ikke noe vits uansett. Dessverre tror noen mennesker at å være en ortodoks kristen – en tautologi, jeg vet det – ikke handler om å elske Gud og vår neste, men å lese bøker, ha meninger, fordømme andre, spise rar mat, være intolerante eller kle seg rart. Vår Herre sa aldri noe om slikt. Han sa: «Se, Jeg gir dere ett nytt bud, å elske hverandre.»

Sannheten er at alle kristne var en gang ortodokse kristne, men mesteparten kunne ikke holde ut og falt vekk. Ortodoks kristendom handler ikke om å bli tatt opp i Den ortodokse kirke og så si: «Da var det gjort.» De handler om å trå inn i arenaen,

fortsetter neste side ►

det handler om å henge på Korset. Jeg har ofte hørt fra anglikanere: «Jeg vet at ortodoksien er sannheten, men jeg kunne aldri ha gjort det.» Den holdningen er i hvert fall ærlig. Jeg tenker alltid på ordene til den rettferdige presten, Klemens av Alexandria, i det 3. århundre: «Hvis et menneske ikke krones med martyrdød, la ham passe på å ikke være langt fra dem som blir det.»

Løsningen er å lese Johannesevangeliet, å etablere en bønnerutine. «Himlenes rike tas med makt,» står det i Evangeliet.

NOSTALGI

Nostalgi defineres som en tilknytning til fortiden. Det er ikke kristent, uansett hvor naturlig og menneskelig det måtte være for oss å tenke slik fra tid til annen. Problemet er at det distraherer oss fra vårt liv i nåtidens virkelighet, det livet vi må leve.

Noen sier for eksempel at de ikke lenger kan forbli ortodokse fordi det betyr at de ikke lenger kan gjøre det de pleide å gjøre – å gå til puben på lørdag kveld, ikke spise lammestek på søndager i fastene. Andre vil fortelle deg at de synes å kysse ikoner eller hånden til presten (til og med å delta i Nattverden) er uhygienisk – de pleide aldri å gjøre det. En lur på hvorfor de gadd til å begynne med.

Ja, jeg forstår problemet med blandede ekteskap, kostholdproblemer, vansker med å besøke slektninger som ikke er ortodokse, problemet med kalendere. Her har vi to ting. Først og fremst er ikke Kirken en kjepp til å motvirke oss. Men folk

lager ofte kjepper til sine egne rygger. Hvis vi besøker en slektning i fasten og de tilbyr oss mat som ikke er tillatt, sier ikke Kirken at vi må være selvgode og nekte å spise det. Den ber oss om å være ydmyke. Noen sier: «Jeg kan ikke spise det fordi jeg er hellig.» Å ja, vi har hørt det samme før, i ånd om ikke i ord. Hvis din kones Onkel Fred er alvorlig syk og innlagt på sykehuset der han føler seg ensom, og eneste løsning er å besøke ham på søndag morgen, da sier Kirken at vi burde gå å besøke ham. Det er bedre enn å nekte å kjøre din kone dit fordi du trenger bilen til å dra «til min kirke» og så ha en familiekrangel. Sunn fornuft og dømmekraft i våre valg er en nødvendighet.

Når det gjelder blandede ekteskap er dømmekraft nødvendig. Jeg har sett ortodokse konvertitter presse og presse deres ektefeller til å bli medlemmer av Den ortodokse kirke. Resultatet er alltid negativt. På andre hånd har jeg sett folk vente tålmodig i ti, tjue, tretti år uten å en gang nevne muligheten, og så sier plutselig den andre på egenhånd at de ønsker å bli tatt opp i Kirken. De har konvertert på grunn av den kristne tålmodigheten den andre har vist.

I mindre engelske menigheter i Den ortodokse kirke, har noen av problemene med isolasjon blitt løst, i hvert fall delvis. Hvis du går til det jeg kaller «statskirkemenighetene,» vil du ikke ofte finne at kaffe eller te blir servert etterpå, eller et foredrag. I motsetning har de fleste engelske kirker en kirkesal. Der kan isolerte ortodokse av alle bakgrunner bli kjent med hverandre etter Liturgien eller en hverdagsgudstjeneste. En person som kom hit fra Øst-Eu-

ropa sa: «Her er det som i oldkirken!» Hun mente så klart ikke at vi er «hellige» eller noe sånt, men at vi har et tett samfunn og alle kjenner hverandre.

Og dette vil ikke si at ting er «bedre» her enn i Øst-Europa; det er bare at vi her må ha et samfunn, med en kirkesal, med te og kaffe, fordi vi ikke ellers hadde klart å overleve som en bitteliten minoritetsgruppe som bekjenner åndelige verdier i moderne Storbritannias åndelige ødemark. Dette er vår overlevelse, dette er vår erstatning for familie og samfunn i dagens delte, individualistiske, konsumeristiske og samfunnsløse samfunn. Det er ikke nødvendig i deler av Øst-Europa, siden alle der er ortodokse og du har ortodoksien rundt deg på alle kanter. Men slik er det ikke her.

SKRIFTEMÅLET

Jeg kommer nå til et veldig særegent problem som gjelder spesielt for den moderne engelske, og særlig den anglikanske personligheten. Den altomfattende protestantiske kulturen i Storbritannia har i minst de siste seks generasjonene gjort folk ganske «uptight» og reserverte, som egentlig er en form for stolthet. Skriftemålet, et viktig sakrament i Den ortodokse kirke, er vanskelig for mange engelskmenn. Det er derfor folk i mindre reserverte protestantiske kulturer, som i «hjerne-krymperinfesterte» USA, går til sine psykologer selv om de ikke skrifter. Der kan de si hva de vil og, siden de betaler, kan de få høre at de er veldig gode mennesker. Skriftemålet er noe annet. Dette er et følsomt spørsmål og jeg tror det er viktig at

fortsetter neste side ►

du snakker med presten om din tvil før du noen gang går for å skrifte. Bli kjent med hverandre først. Her er det flere ting en må forstå:

Først, at ingen skrifter til en prest. Vi skrifter til Gud foran presten som skal prøve å gi oss noen nyttige råd.

De fleste prester har ikke noe imot at du skrifter til en annen prest, utenfor din egen menighet. Noen vil til og med glede seg over dette! Finn en skriftefar som passer for deg. Hvis de bor langt unna, kan du skrifte ved telefon, e-post eller brev. De vil svare og så kan du motta absolusjon fra din lokale prest som kjenner til denne ordningen. Det er en løsning som brukes av prestens kone og barn. Det kan hende det funker for deg og.

Til slutt, som jeg allerede har sagt, er det ingenting som er mer kjedelig enn synd. Jeg er alltid overrasket når folk kommer til skriftemålet og forventer at jeg skal huske hva de skriftet sist gang. Jeg glemmer alltid kjedelige ting. En av de beste skriftefedrene jeg har noen gang møtt var nesten døv. Etter jeg hadde sagt mitt, gav han meg et av de beste rådene jeg noen gang har fått, selv om han ikke hadde hørt mesteparten.

PERSONLIGHETER

Det er uunngåelig at du ikke kommer til å komme godt over ens med alle i menigheten hele tiden. Men det er ikke en grunn til å storme ut, smelle med døra og ikke forbli ortodoks. Kanskje du tilbringer for mye tid i kirken utenfor gudstjenestene? Ja, vi har te og kaffe etter gudstjenestene, men du er ikke tvunget til å bli. Noen av de beste

ortodokse gjør det ikke! Kanskje du har for nære forhold til andre i menigheten? Er disse mennesker du hadde slått lag med under andre omstendigheter? Hvis du ikke har noe tilfelles, bortsett fra den samme tro, hvorfor tilbringer du så mye tid med dem? Å tilbringe for mye tid med folk du ikke har noe i felles med er en oppskrift på friksjon. Du er tross alt ikke gift med dem.

Det samme gjelder ditt forhold til presten. Dere har kanskje like personligheter. Men kanskje ikke. Kanskje du ikke synes han er «monastisk nok» eller at han er «for liberal», eller kanskje dønn kjedelig. Vel, å gå i kirken handler ikke om å ha et nært forhold til presten og å kjøpe samme frokostblanding som ham. Ærlig talt, hvis du vet hva han spiser til frokost, kjenner du ham kanskje for godt.

Et annet område der problemer oppstår i menighetslivet er møter og menighetsråd. I de fleste ortodokse menigheter møter disse én gang i året, etter søndagsliturgien, i Den store fasten. Og allikevel har jeg hørt om konvertittgrupper som stadig møtes, en gang i måneden eller mer, og diskuterer det samme om og igjen. Dette er noe som kommer fra anglikanismen, ikke fra ortodoks praksis. Et slikt liv er nesten blodskam, så nærme det nesten er ubehagelig. Å diskutere småting er ikke bare kjedelig men bortkastet tid. Enda verre er det når noen mennesker blir alt for opphengt i slike detaljer. Jeg vil alltid huske en person, en universitetsprofessor, som ved et menighetsråd for ca. tjuefem år siden sa at han aldri igjen ville sette fot i kirken hvis taket ble blåmalt.

Vel, det gjorde han ikke. Og han døde like etterpå.

KONKLUSJONER

Hva kommer du til å huske fra dette foredraget? Det følgende, håper jeg:

Vi kommer til Kirken og forblir i Kirken for å frelse våre sjeler, og ikke for noe annet. Kirken er ikke en hobby, en lek, en privat interesse, ikke en gang et samfunn. Den er våre sjelers frelse. Vi oppnår dette først ved å være oss selv og så ved å være det beste i oss selv. Hvis det er noe annet, er det sekundært. Vi må aldri miste dette perspektivet. Skulle vi gjøre det, er vi på vei ut av Kirken.

For å frelse våre sjeler, må vi først kjenne oss selv, å søke ut og oppdage våre egne feil, synder og svikt. Vi må så konfrontere dem og slåss, uansett hvor sakte og svakt, for å begynne å temme dem, og aldri gi opp i denne striden. Vi vil vite når vi ikke gjør dette når vi begynner å tenke på andres feil istedenfor våre egne.

Hvis vår personlige stolthet blir såret i kirkelivets gang, takk Gud. Det er det vi er der for, for å bli ydmyke.

Oversettelse: f. Kristian Akselberg

ON BECOMING AND REMAINING
AN ORTHODOX CHRISTIAN:
A Talk given at the Orthodox
Pilgrimage to Felixstowe
in August 2001

<http://www.orthodoxengland.org.uk/brorthoc.htm>

TANKENE VÅRE FORMER LIVENE VÅRE MUNKEN TADEJ AV VITOVNICAS LIV OG LÆRE

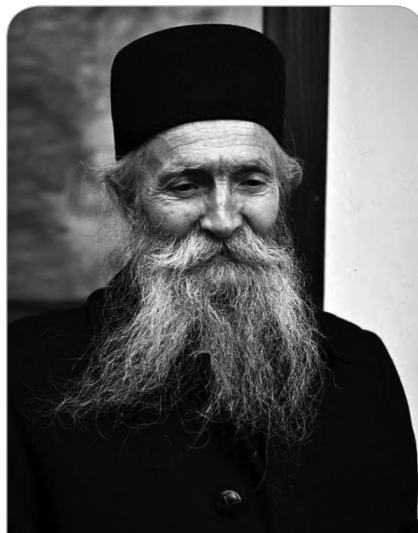
*Sammenfattet av St Herman av Alaska Broderskapet
oversettelse av Cecilie Nielsen*

KAPITTEL ELLEVE

OM TROEN

1. Noen sier de er ateister, men det fins ikke noe sånt som en ateist... Ikke noe sånt i det hele tatt. Til og med djevelen tror og skjelver (jfr. Jakob 2:19), men han nekter å gjøre godt. Det fins ikke ett menneske som ikke tror på Gud, og det er intet rasjonelt vesen på jorda som ikke lengter med hele hjertet etter å leve. Vi gir alt for å leve evig, og alle sammen lengter vi etter perfekt kjærlighet, den kjærligheten som aldri forandrer seg, men varer evig. Gud er liv, Han er kjærlighet, fred og glede. Det finnes jo slike som strir imot Ham, men de kan ingenting gjøre for å skade Ham. Det er vi som gjør livet vanskelig for oss selv med negative tanker.

2. Ingen kan frelse oss utenom Den Ene som har skapt oss. Herren kunne ha valgt å frelse oss på en annen måte, for Han er Allmektig. Han tok i stedet på seg menneskenaturen og viste oss med sitt eksempel hvordan en skal leve rettferdig. Hadde Han valgt å frelse oss på et annet vis, kunne vi sagt til Ham, "Du er den Allmektige Gud. Du har aldri vært ett menneske som jeg; Du var aldri sulten eller tørst, trist eller full av sorg." Det var derfor Gud tok på seg hele menneskenaturen. Apostlene skriver at Herrens jordiske liv hadde mange flere sorgfulle perioder enn gledelige. Ingen så Ham le som vi gjør når vi er full av gleder; Han sørget alltid på grunn av mennes-

kenes synder, og Han tok på seg alt sammen. Den dag i dag bærer Han byrden av syndene våre. Og vi har ikke tatt i mot Ham, enda Han var ett menneske akkurat som oss i alle ting utenom synd selvfølgelig.

3. Hver og én av oss har sin egen oppgave å fullføre. Når vi, den lille flokken, vet hvordan vi skal gjøre

Biskop Porphyrius (Peric) av Jegar sammen med starets Thadeij; foto: Porodica

oppgavene våre og plassere ting riktig, hvor mye mer vet ikke Han da – som er Altomfattende og Den som tilrettelegger for hele verden – om hver eneste ting, stor eller liten, som fins i verden. Gud er Gud over de små tingene også, ikke bare de store, så vel som de ting som er mindre enn atomet. Han er Gud og alle tings Skaper. Han vet hvordan Han skal regjere. Jobben vår er å tilpasse oss Ham og bli ett sinn med Ham, for Han ønsker seg at Hans fornuftige flokk, som har vandret på ville veier bort fra Ham og Hans kjærlighet, skal vende tilbake til Ham. Men dette er vanskelig for oss.

4. Ingen ting skjer verken i verden eller universet uten at Gud vil det eller tillater det. Alt som er godt og edelt er Guds vilje, og alt som er negativt og vondt skjer også fordi Han tillater det. Han vet hvorfor Han tillater disse hendelsene og hvor lenge. Om de immaterielle åndsmaktene (englene) eller vi mennesker fikk lov til å gjøre som det passet oss, ville verden og universet vært ett eneste gedigent kaos. Men Gud er allestedsnærværende og Han er Lys, ett Lys som gjennomtrenger alt.

5. Du kan ikke kalle kristendommen en religion. Den kristne troen er en åpenbaring om evighet og liv. Englene gleder seg fordi Gud har åpenbart seg selv for mennesket, skapningen Hans, på en mystisk måte. Menneskenaturen har blitt en del av Den Hellige Treenighetens mysterium, og det er en gigantisk gave

som vi ikke klarer helt å verdsette; vi klamrer oss heller til verdslige saker. Vi har fått muligheten til å forberede oss til evigheten, til å overvinne ondskaper, og til alltid å være sammen med vår Himmelske Far.

6. Hver eneste levende skapning leter etter kjærlighet: mennesker, dyr og planter. Alle mennesker søker etter Gud og lengter etter Ham, enten de er troende eller ikke-troende. Noen kaller seg ateister, men de vet ikke at hjertene deres lengter etter Gud. For når noen higer etter rettferdighet, kjærlighet og sannhet, higer han egentlig etter Gud. Alt som lever lengter etter Gud. Forskjellen er at noen er i mot Ham og andre ikke, noen lengter bevisst etter Ham mens andre ikke er klar over Hvem de egentlig lengter etter.

7. Det kommer ikke til å være noen søvnperiode inntil Kristi Gjenkomst, slik som sektene mener.¹ Hvordan kan sjelen sove? Sjelen er alltid våken og aktiv. Kroppene våre klarer ikke å følge med i denne aktiviteten, den trenger søvn. Kroppen og sjelen er til dels adskilt mens kroppen sover og fornyer styrken sin. På den tiden er sjelen i sin egen verden. Der kan den nå sjelene til de som er døde og den åndelige dimensjonen. Når vi våkner husker vi skjelden drømmene vi har hatt. Men selvfølgelig er det jo også drømmer der sjelen gjenskaper og gjenopplever det den har sett og gjort mens vi var våkne.

¹ Den falske læren – at sjelen «sover» eller er «ubevisst» etter døden – lærer Jehovas Vitner, Syvendedagsadventistene, og andre. Se Fr. Seraphim Rose, *The Soul After Death*, 4th ed. (Platina Calif.: St. Herman of Alaska Brotherhood, 2004), pp. 102n, 237-41, 249.

8. Jeg ønsker å fortelle deg litt om hva Kirkens lover, de kanoniske reglene som ble skrevet av Kirkefedrene, sier om dem som er midlertidig utestengt fra nattverden. Kirken tillater ikke de som har begått drap å nærme seg nattverdsbegeret før de har omvendt seg. De som praktiserer okkultisme som for eksempel heksekunst eller de som besøker såkalte spådamer eller trollmenn, får heller ikke motta nattverd før de har omvendt seg fra disse tingene. Også kvinner som har tatt abort er også pålagt å avstå fra brødsbrytelsen inntil de har angret. Dette er en stor synd mot Gud, og det er en grunn til at en del fæle ulykker har rammet landet vårt. Kirken forbyr nattverd for dem som ikke har gjort fred med vennene og familien sin, og som bærer på hat mot andre og ikke har tilgitt dem. Herren forbyr disse menneskene å gå nær nattverdsbegeret fordi vi alle er Hans henders verk; vi tilhører alle Ham. Om vi ønsker evig liv sammen med Ham må vi tilgi alle med hjertet.

Og så, mine kjære, gå til nattverden med fred i hjertet, rene følelser og en ren samvittighet for å ta del i vår Herres aller reneste Legeme og Blod. Du ser hvordan det var Herrens vilje at vi skal være lik Ham ikke bare i ånd, men i legemet også. Vi er Hans familie i legeme, i ånd og i sjel.² Han gir hele seg selv til oss. Ser du hvordan Han gir seg selv til oss uten reserverasjoner? Han gir oss sitt reneste Legeme og sitt kosteligste Blod for at vi skal ha evig liv og ha fellesskap med Ham. Derfor vil Han at vi skal ha ett rent hjerte og være som englene og de hellige.

² «Ånd» her refereres til sjelens høyeste evne: *nous* (see note on p. 58 above).

Så da må vi helhjertet tilgi alle, for alt tilhører Gud. Vi kan ikke ha én eneste negativ tanke når vi tar i mot Herren. Om vi tar i mot Herren samtidig mens vi går og bærer på hatefulle tanker om nesten vår, tar vi Ham ikke i mot for vår frelses skyld, men til vår egen fordømmelse. Så, mine barn, må hver og én av dere granske sitt eget hjerte og så gå opp til den hellige kalken.

9. Vi er døpt tili vår Herre Kristus. Vi er bare kristne formelt sett; vi er ikke slik Gud ønsker at vi skal være. Det er ikke noe godt i oss – det kunne det ikke være siden vi har negative tanker og blir sinte og koker av forakt mot nesten vår. Vi leser bøker, men vi forstår ikke. Hvilken av filosofene og vitenskapsmennene har kunnet si om seg selv, *Jeg er Veien, Sannheten og Livet* (Joh 14:6) Ikke en av dem. Ikke en av dem kunne si, *Jeg er Livsens Brød* (Joh. 6:35) eller, "Han som tror på meg skal ha evig liv" (jfr. Joh. 3:16). Folk er så trangsynte. De forstår så lite. De står nærmere løgn enn sannhet.

10. Vi erkalt til å gjøre gode gjerninger, men vi blir ikke frelst gjennom gode gjerninger. Om vi ble frelst gjennom gode gjerninger, da måtte Herren ha kommet ned til oss og frelst oss. Bare Guds nåde frelser oss. Det er Guds nåde som frelser. Herren frelser. Vi kan få en eller annen belønning for de gode gjerningene våre, men frelsen kommer fra Gud.

11. Vi har ikke overgitt oss, tilsluttet oss Guds vilje – vi tror at alt ligger i våre hender og at vi må ta avgjørelser om alt mulig, at Gud har bedre ting å gjøre i verden. "Tenker Han på oss?" undrer vi
fortsetter neste side ►

DEN ORTODOKSE KIRKE GJENNOM TIDENE

av Tito Colliander.

7: INTERNE FORHOLD I KIRKEN.

De enkelte menighetene ble ledet av biskoper. Disse hadde ved sin side presbytere (prester) og diakoner. Lesere, sangere og gravere kom lenger ned på rangstigen i Kirken. Alle kirkens tjenestemenn ble valgt av menigheten selv.

Hovedstedenes biskoper ble kalt for metropolitler eller erkebiskoper. Disse styrte hele områdets kirkelige liv gjennom bispemøter. Gjennom håndspåleggelse innviet bispemøtet nye biskoper, mens prester og diakoner ble innviet ved håndspåleggelse av stedets biskop.

I forfølgelsestidene samlet de kristne seg til gudstjeneste på hemmelige steder, ofte utenfor byen og om natten. I Roma og andre steder gravde de ganger og rom under jorden, såkalte katakomber. Her begravde de også sine døde. Martyrenes graver ble merket på særskilt vis og hadde ofte funksjon som alterbord. Først på 200-tallet begynte man å bygge egentlige kirkebygninger.

Før dåpen fikk de som ville bli kristne, undervisning i troens grunnsetninger. De ble kalt for katekumener. (En katekuner var altså en person

som gikk til dåpsundervisning) Disse fikk ikke være tilstede ved den hellige Nattverden, som var det viktigste i gudstjenesten. Da deltok nemlig vanligvis alle de tilstedeværende i Herrens Legeme og Blod. Dette ble vanligvis etterfulgt av et kjærlighetsmåltid, agape, som ble avskaffet etter en tid på grunn av missforhold.

På denne tiden feiret de kristne, foruten søndagen, som var helliget minnet om Kristi oppstandelse, også Kristi dåp (Theofani), Påsken, Kristi himmelfart og Pinsen, men ikke Kristi fødsel (jul). Før Påsken var det en fastetid, foruten at man fastet hver onsdag og fredag.

De vranglærer (heresier) som kirken hele tiden måtte kjempe mot, bunnet stort sett i forsøk på å forene den ennå utviklede kristne troslæren med hellenistisk heden og filosofi. Gnostikerne var de farligste. Gnostisismen bygde på østlig og gresk splittelse mellom materie og ånd (dualisme). All materie var ond og ikke skapt av den åndelige gode Gud, men av en lavere guddom, demiurgen. Kristus ble regnet som den høyeste av alle lysvesener (eoner), og hadde bare tilsynelatende en kroppslig frem-

toning. Målet for mennesket var gjennom askese og innsikt (gnosis) å frigjøre seg fra det materielle og onde. Markionittene forkastet Det Gamle Testamente og anerkjendte kun deler av Lukasevangeliet i Det Nye Testamente, samt noen av Paulus brev slik de var tilrettelagt av Marcion. Montanismens grunnlegger, Montanus, erklærte at han var "Parakleten", det vil si Hjelperen, og han forkynte at verdens ende var helt nær. De angitte "sikre" datoene måtte man dog etter hvert justere, da verdens ende jo lot vente på seg. Denne vranglæren var fiendtlig stemt mot en kirkelig orden, og overdrev det de kalte rent levned som også innebar at de forkastet ekteskapet.

Som beskyttelse mot disse og andre vranglærer var det viktig å bestemme hvilke skrifter som inneholdt den guddommelige åpenbarelsen og sannheten og som derfor kunne tjene som rettesnor (kanon) for den apostoliske troen. På det viset ble det besluttet og fastslått på 300-tallet hvilke skrifter som skulle inngå i Det Nye Testamente. Sammen med Det Gamle Testamente er Bibelen fremdeles den kristne tros faste skriftlige uttrykk, og bæres av Kirkens hellige tradisjon. ■

► *forts. fra side 11 (Tankene Våre...)*
ofte. Det betyr at vi har liten tro og at vi stoler for lite på Herren. Gud tenker på alt og sørger for alle. Øynene våre burde hvile på Ham. For Han sier, *Og dette er det evige liv, at de kjenner Deg, den eneste sanne*

Gud, og Jesus Kristus, som Du har sendt (Johannes 17:3). Dette betyr at hver hendelse og hver bittelille detalj rundt oss og i oss åpenbarer Herrens guddommelige omsorg og Hans samtykke. Ingenting i universet skjer uten at Gud vil det eller

samtykker til det. Alt vi ser som er godt og harmonisk er et resultat av Guds vilje. Når det gjelder kaos vet Gud hvorfor det er slik og hvorfor Han har tillatt det. Han setter grensene. Det vi må huske på er at Han er tilstede overalt. ■

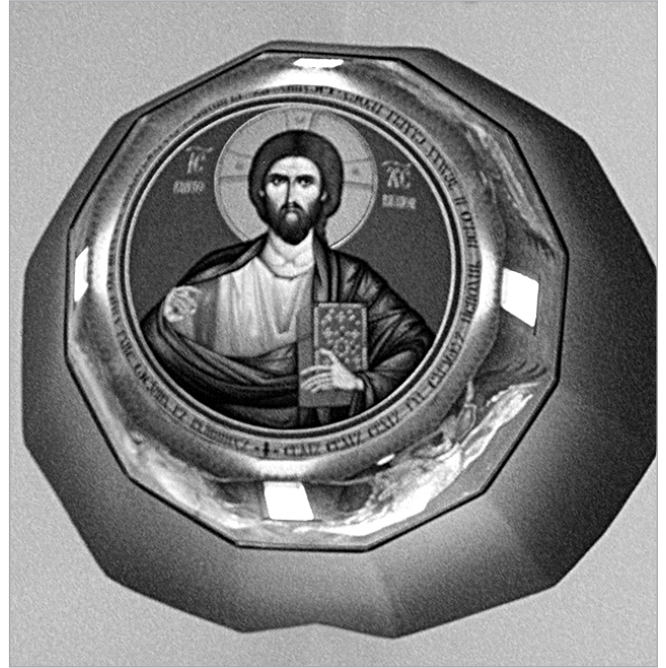

HL. NIKOLAI'S NYE KIRKE I OSLO.

Vi nærmer oss ferdigstillelse av kirken på Teisen (Tvetenveien 13). Og Gud skje lov for det! Det har tatt lengre tid enn vi beregnet og har derfor også kostet mye, mye mer enn beregnet. Selve kirken mangler bare noen detaljer, før den er ferdig. Men – byggeprosjektet vårt omfatter mer, ettersom myndighetene forlanger at vi skal oppgradere også sidebygningen til gjeldende standard. Bl.a. etterisolere (som også innebærer ny panel på ytterveggene), innstallere vedovn i leiligheten, og vi må utvide rampen på baksiden til 1,5 m bredde, så den passer til elektrisk rullestol, vi må snu oppkjørselsrampen og planere rundt bygningen, legge asfalt og gjøre det mulig å kjøre rundt kirken (da får vi utnyttet mer av tomten til parkering). Og vi må pusse opp i kjelleren, ettersom det er foretatt stygge inngrep der pga ventilasjonen.

Alt dette, sammen med ekstrautgifter på flere poster, har gjort at vi måtte utvide byggelånet, men vi trenger mer penger for å komme i land. ***Vi har behov for omtrent***
fortsetter neste side ►

► *forts. fra side 13 (Hl. Nikolai's Nye Kirke i Oslo.)*

en million kroner til! Mange gir pengegaver, både faste beløp fra konto og enkeltbeløp, og det er imponerende. For vi hadde jo lignende innsamling for bare 10-12 år siden, da vi kjøpte og ombygget eiendommen på Teisen. Men det vi gjør nå må sees i sammenheng med det. Hadde vi ikke kjøpt den eiendommen da, ville vi aldri hatt råd til det senere, slik som eiendomsprisene har steget, og hadde vi ikke hatt den kirken, er det ikke sikkert at vi ville fått tillatelse til å bygge den kirken vi nå er i ferd med å få ferdig.

Vi kommer ikke til å få ferdigstillelsesattest for kirken, før alt er ferdig, og slik som bygningsmyndighetene har bestemt. Det betyr at vi ikke kan innvie den nye kirken før også sidebygningen er ferdig. Derfor oppfordrer jeg innstendig ALLE til å fortsette med å gi gaver til bygget, og vi trenger ALLE gaver, både store og små. ALT har betydning!

Bruk den vedlagte giroblanketten eller nettbank over samme konto 0532 12 67426 eller konto 2050 03 19357 og merk den: «gave til kirkebygget».

Skattefritak er forhøyet til 20.000 kr på gaver til menigheten! ■

*For menighetsrådet
f. Johannes – forstander*

MØTE I DET SKANDINAVISKE

PROSTIET 13.-14. MAI

Møtet var i Stockholm (som det alltid har vært) og innkalt av f. Angel Velitjkov som har overtatt som prost etter f. Johannes. Fremmøtet var ganske tynt. Vi var fire fra Norge, fire fra Sverige og en fra Danmark. Ingen av våre lesere kom, ikke heller noen staroster, tre diakoner og fire prester var også fraværende. Men møtet gikk sin gang. Forberedelse på kvelden 13.

og liturgi og møtesaker på dagen 14. Her ble det diskutert: forholdet mellom våre menigheter og erkestiftet, det problematiske forholdet mellom oss og den nye erkebiskopen, vi var innom flere praktiske spørsmål som økonomi og rapporteringer fra menighetene til stiftsadministrasjonen, vi diskuterte problemer i forhold til til menigheter av andre jurisdiksjoner, samt også problemer i interne saker og relasjoner oss imellom.

HL. ELISABETH'S KIRKE i Stavanger er komplett! Det skjedde med monteringen av den nye ikonostasen som ble laget på verksted i Beograd og som ble montert i kirken der 27. april. Den er like fin som de andre vi har bestilt fra Beograd, men i noe lysere farge. Ikonene er laget av Ove Nikolai Svele. Det har blitt en fin, liten kirke som kommer til å bli til glede for mange ortodokse troende i området.

FRA MENIGHETENS LIV

Dåp:

Katarina Kleppevik,
datter av Karstein Kleppevik
og Anastasia Morozova;
Bodø. 14. mars

Donna Tsenova,
datter av Tsvetan Tsenov
og Rositsa Shegunova-Tsenova;
Sandnes 11. april

Dåp:

Julian Zec (voksen)
Kristiansand 14. april

Dorothea Zec-Mariniuc,
datter av Olga Mariniuc
og Julian Zec
Kristiansand 14. april

Vielse:

Olga Mariniuc og Julian Zec
Kristiansand 14. april

Begravelse:

Nadezda Belcovska,
f. 13.08.29 i Makedonia
d. 12.05.15 i Oslo
20.mai i Oslo.

GAVER INNKOMMET TIL KIRKEN

Givere til Hl. Nikolai menighet får skattefradrag for gaver til menighetens konto.
Ønsker du skattefradrag på dine gaver må navn, adresse og personnummer oppgis.
Man får skattefradrag på gaver fra 500 kr til 20 000 kr i løpet av et året.

GAVER INNKOMMET PÅ MENIGHETENS KONTO 0532 12 67426 / 2050 03 19357

Vi fortsetter innsamlingen til kirkebygget i Oslo slik vi tidligere har informert om (jfr. menighets blad nr.2 2014, s.13) ifølge vedtak på Medlemsmøtet, og vi ber om forsterket innsats og generøsitet for å fullføre kirkebyggsprosjektet vårt. Mange har fast utbetaling fra konto, og flere nye gavegivere oppfordres til å komme på "bannen" slik at vi kan realisere vår plan. Mange takk til alle dere som har sendt gaver på menighetens konto!

Jon Wetlesen 4200 Sarita Jankovska 800 Halina Semizhon 2000 A O Volden 800 Vasile Dutu 1000 Elena Titova 500
Zinaida Klepp 300 L Hovstø 900 Th. Såheim 3500 Julia Chaffin 1400 Anastasia Kornev 1000 Nina Moflag 1000
T & E Struksnes 5000 O Jarva 500 Manjana Kvalheim 600 H O Wingerei 550 A Z Morch 1500 Kristin Holm 500
I-JK Enger 1500 Dag Markeng 32.000 Zorica Ranisavljevic 2000 O G Svele 4600 Toska Struksnes 1500
Eilert Struksnes 1500 Thor Stange 1600 Ketil Jikiun 1500 Olga og Arild Colban 3000 Zorica Stojanovic 500
Peter Svele 5000 Michael G Selassie 2000 Nelli Komarova 500 Tatiana Shpak 11.000 Liljana Avramovic 1500
Annbjørg Fauskanger 1500 Ludmila Mobeck 1000 Terje Vatshaug 500 NN 15.000 R & N Despotovic 1000
N & P Despotovic 1000 Aleksandr Wexler 300 L Torlakova 1000 Martinus Hauglid 1000 N Antic 300
Ljuba Riis 500 Sanija Jerotic 500 Laterufael Haile 200 V & R Damcevski 200 Kiflai Haile 200 Nina Gjermundsen 500
Radinka Nikolovska 1000 Maxime Lesage 20.000 Yulyia Knutsen 500 Tone Roksand 600 Sheikhi / Figurski 800
Svein Sandvold 5000 Zaid Kaleab 500 Lonni Lepp 800 Maisi Bæckman 2000 I-J Nilssen 1500 Belkovski H & J 20.000

Hjertelig takk for alle bidrag!

KRISTI FORKLARELSES MENIGHET i Sandnes har fått ikonostas i kirken sin. Den er fra samme verksted i Beograd som den vi bestilte til hl. Nikolai i Oslo, og ikonene er malt av Ove Nikolai Svele. Hl. Elisabeths kirke er dermed komplett. Det har vært veldig spennende å få realisert den drøm og de planene som ble til for noen få år siden. Innsatsen har vært over all forventning, både praktisk og økonomisk. Det har vært veldig inspirerende å arbeide sammen med folke- ne fra denne menigheten. Dugnadsviljen har vært utrolig fin og det aller, aller meste er gjort på dugnad, ukentlige dugnader! Og offerviljen har det heller ikke skortet på. Pengeer har kommet etter hvert som vi har trengt dem. Og nå står den lille menigheten der med både kirke og hus og hage! Alt til Guds ære og menighetens beste. Takk til alle!

returadresse:

HELLIGE NIKOLAI KIRKE
Tvetenveien 13, 0661 Oslo

B

PREKEN 2. SØNDAG ETTER PINSE – ALLE RUSSLANDS HELLIGE

av fader Johannes

Det er 2. søndag etter Pinse, og vi feirer alle Russlands hellige. Snart er det feiringen av Vidovdan – serbernes store nasjonale helligdag, og snart blir det Olsok. Det minner oss om hvor viktig det er å ha identitet og hjemstavn, kulturelle røtter og tilhørighet. Gjennom de store høytidsdagene av nasjonal og lokal karakter minner kirken oss om dette og velsigner dette viktige aspektet av vårt liv i verden. For den ortodokse kirke har alltid vært lokalt orientert, og har tillagt båndene til kultur og folk stor betydning, ja kirken har ofte vært det bånd som har knyttet folket sammen. I mange historiske krisesituasjoner har kirken derved kunnet yte særlig hjelp. Det er således et positivt trekk i vår kirkelige virkelighet og bevissthet.

På den annen side er det heller ikke tvil om at denne nasjonale og lokale orienteringen til tider har svekket kirken og dens misjon, og det har blitt årsak til konflikter. Men det er særlig fordi det nasjonale og lokale har blitt misforstått og tillagt overdreven betydning.

«Pinsedagen» – freske fra hl. Trifon skita

Når vi tenker etter, vil vi se at kirken har en helt annen hensikt med disse feiringene, enn å opphøye ens egen nasjon. Tvert imot! Det er ikke pga at de tilhører en spesiell nasjon at vi feirer de hellige, men fordi de tilhører Gud, fordi de bærer Guds Hellige Ånd i seg, det er grunnen til at vi feirer dem særlig i tilknytning til Pinsen.

For det er som den hl. Ap. Paulus sier: *Her er ikke forskjell på jøde og greker, trell eller fri, her er alle ett i Kristus.* Det er dette som er kirkens visjon. Det er Helligånden som knytter oss sammen og gjør mennesker til helgener, Ånden skaper hellighet. Om vi elsker de hellige, ja da kan vi ikke begrense oss til bare å forholde oss til dem som er av samme nasjonalitet som oss selv, tvert imot:

Fordi vi elsker og ærer de Guds hellige som nasjonalt står oss nær, har vi også grunn til å elske og ære de andre hellige av annen nasjonalitet. For dette fellesskapet i Guds Hellige Ånd blir vi minnet om gjennom å ære våre egne helgener.

Slik ser vi at Ånden driver oss til å overskride de naturlige grensene og vi oppdager at vi gjennom troen på en Gud, en Herre og en Ånd faktisk først og fremst er borgere av Guds rike, og at alt det jordiske kun er midlertidig og en avspeiling av det himmelske. Liksom hvert enkelt menneske kan avspeile Gud i sin unike egenart, slik kan også hver nasjon og hvert folk også avspeile Guds rike gjennom sitt særpreg og sin historie.

Vi skal derfor med glede og god samvittighet feire både Russlands, Serbias, Romanias, Norges og andre lands helgener, så lenge vi husker og erkjenner at det er Guds Hellige Ånd som binder dem og oss sammen, og at vi derigjennom kan prise vår Herre og Gud som alle troendes Fader. ■